СЛОВО ПРАВДИ

THE WORD OF TRUTH УКРАЇНСЬКИЙ ЦЕРКОВНО-НАРОДНИЙ МІСЯЧНИК В КАНАДІ.

Рік І. Вінніпеґ, Ман., Канада, Листопад, 1931, Winnipeg, Man., Canada NOVEMBER, 1931 Число II.

Наше слово до всіх

Перше число сеї ґазети для многих було дивною несподіванкою. Многі читаючи її, дивилися на ню, як теля на нові ворота, та завдавали собі питаня: Православні і греко-католики, як се може бути? Знов инші кажуть: Православні і не русскі, як се може бути? Такі питаня повстають у людей через незнаня і через службу чужим фальшивим богам. Підчинене нашої церкви Москві в році 1686, і навязане нам гадючої **Унії** з таліянською церквою при помочи насильства польских королів і шляхти в році 1595, то викинуло теперішних нащадків українського народа з памяти, за так довгі століття неволі народа і церкви у чужинців. Для деяких православних видно не може бути Православія і церкви коли коло того не буде привязано: русскій, казьонний, московський, а для Уніята слово "греко-католик" зістало те саме, що Польща і Рим: "швенте католіцтво і вшистко єдно," на чолі з Таліяном папою.

Так не є і не може бути, після фактів нашої історії, і після здорового розуму, бо наша Христова віра і церква були одержані нашими прадідами від Греків в час Хрещеня Руси за князя Володимира Святого в Київі, столиці Руси-України, в році 988, а тоді Восточна церква була вже в розділі з Західною, таліянською. Восточна або Східна церква є Соборна або Католицька церква, бо слово "католик" є грецьке слово і по нашому значить "соборний," всього світа і всіх народів. Східна церква повстала на Сході, в Єрусалимі; її основав Ісус Христос і св. Апостоли. Тому ся Церква є ПРАВА у СЛАВЛЕНЮ Бога і Христа, отже ПРАВОСЛАВНА. А тому, що ми через своїх предків одержали св. Хрещене від Греків, митрополитів і патріярха, тому наша церква є греко-католицька православна. Отже, ми у "Слові Правди" не ставимо "нових воріт" ані нової секти, церкви або віри не робимо і не організуємо. Ми належимо до канонічної, благодатної, апостольскої церкви з часів св. Володимира Святого, до св. Греко-Католицької Православної Церкви.

Наші епископи і священики є канонічні і правні, і є щирими синами Руси-України і рідного народа. В обороні сеї нашої Історичної, правдиво Христової Церкви і рідного 40 міліонового українського народа ми видаємо "Слово Правди," проти непрошених зайдів-опікунів, проти поганського таліянського Рима, проти бельгійських, французьких і німецьких піпів, які свої паскудства, багно і неморальність говорять на преповідах, через не знаня нашої мови; проти казьонних царських авантурників в ризах, і проти ріжних діявольских сектів, як "свистуни," байбельники, бадачі і таке дур-зілля. Ми правно й оправдано і явно робимо Божу роботу, обороняємо що наше, українське, і дійсно Боже, перед безсумлінними, безсовістними деморалізаторами, діяволовими апостолами брехні, злоби, ненависти, насильства, неволі і безправства над нашим українським народом. Бог тяжко скарає, хто потурає чужим зайдам нищити, що наше і святе, в користь Таліянів, казьонної Москви і ріжних діявольских сектів. Попущенєм Божим, за гріхи і властию римського діявола, що сидить в золоті на золотім троні Анцихриста і в золотих папучах на його ратицях, які раби цілують, — на чолі уніяцкої церкви в Канаді є римо-католицький еп. Василь Ладика, титулом з Абидосу, десь в Єгипті: Він недавно був в Італії і привіз Булю або дулю від Таліяна для українців в Канаді. Після наказу тої Булі, Василь з поспіхом, на алярм касує по наших церквах грецький красний обряд і Літургію св. Іоана Золотоустого та впроваджує латинський таліянський обряд, і під час недолі, безробітя і нужди народної він розказав купити великі пайпові органи, які вже вставлено у тій "великій" церкві на Меґреґор у Вінніпеґу, та вже наша покалічена ними Служба відбувається під бичий рев і скавуліня того органу. В тій же церкві побачите ріжні рогачики, коцюбки, патички, чічи, мотовила, як за часів поганських Церери, Ваала, Венери, Астрати і Бельзебуба: все то начинє римського ідола, не наше, не греко-католицьке, не православне. 'Вшистко єдно'... Жонатих і світських, прихильних народови священиків, Василь розгонить по нетрах або суспендує і вигонить, а на їх місце бельгійських, французьких та німецьких піпів-блазнів призначує, поганити богослуженя і душу народа. Василь не жартує і робить що-найгіршого для народа за народню кервавицю, бо французи поставили для него палаци за 30 тисяч долярів, а наші Іванки платять 800 дол. процентів за ті гроші річно. Його сей дрогобицький "пастух" вже й "екцеленцією" себе величає по ґазетах. Се наше слово до всіх, а ви як собі хочете, так і робіть.

Нехай у нікого з читачів українців не насувається на уста, що мов се не наше діло, бо так і убійник Каїн казав, коли замордував свого брата: Хіба я сторож мого брата? — Ми пишемо се з Божого і народного обовязку, як українці, в обороні свого рідного українського — і народа і житя. Тай будемо писати і говорити, бо Бог велить і совість каже, поборювати зло, обман і насильство. З нами Бог!

Передавайте від хати до хати, з рук до рук, а Бог буде благословити Вас за се.

THE WORD OF TRUTH
Published monthly by the Ukrainian Greek Catholic Orthodox Publishing Company
Subscription per annum:
In Canada $1.00 — Foreign $1.50.
Address:
Адресуйте:—
THE WORD OF TRUTH
Euclid Blk. Ste. 1.
Euclid Ave., at Main St. . .
Winnipeg, Man.

СЛОВО ПРАВДИ
Церковно-народний часопис для Українців в Канаді
Виходить кожного місяця.
Видає Українська Греко-Католицька Православна Видавнича Спілка.
Передплата: В Канаді $1.00 на рік,
За границею $1.50 на рік.
THE WORD OF TRUTH
Euclid Blk. Ste. 1.
Euclid Ave. at Main St.
Winnipeg, Man.

Що єсть церква?

Слово Церква має два значіня: 1) Громада зібраних людей, хрещених в імя Пресвятої Тройці, становлять Церков або церковну громаду. О тім говорить нам св. письмо: "Вы есте храмъ Духа Святого — храмъ Божій свѣтъ есть, иже есте вы." (Коринф. III. 2,). — 2) Словом Церков також називаємо будинок, де сходимся на Богослуженя або спільну молитву.

Чи кожна церква є добра? — Церква єсть тілько одна, котру оснував сам Спаситель Ісус Христос, а нею є Греко-Католицька Православна Церква, і тому вона одна єсть добра, бо тілько в ній єсть преємство або апостольска сукцесія благодати, і тому вона "єдина, св. Соборна і Апостольска Церков." До Соборної апостольскої церкви належать: Греки, Серби, Болгари, Русини-Українці, Румуни, Китайці, Японці, Сіро-Араби і др., і наша Церква називається ще й Східною, Восточною церквою, грецького обряду, а то тому, що Христос родився, учив народ і притерпів за люд мирський муки і смерть, а відтак у власній силі Свого Божества воскрес із гробу третього дня, і тим показав, що Він є правдивий не тілько Спаситель наш, але й істинний Бог, предвічно від Отця походячий, а все то було на Сході, на Востоці, не в Римі, бо Рим прибрав собі чужу назву Соборний або католик, але папський Рим тим не є, а опирає те св. слово на обмані, брехни і насильстві. Проте таліянська, римська церква є мильна, і в ній спасеня так не мож знайти, як в мутній воді не увидиш золота, хотябн воно як блескучим було. Се церква не Христова, а папська таліянська, мішанина давного римського поганьства з домішкою християньства, а то тому, що папи ту церкву "зреформували" т. є. "поправили," а по нашому значіню, зогидили перед Богом і людьми, через видумки і додатки, як подаване сухарів замість опрісного хліба, як то установив Сам наш Божественний Спаситель на Тайній Вечері. Православна церква єди на тої установи придержується й до нині, тай буде придержуватися до кінця світа. Впроваджено "майове набоженьство до маткі боскей," а властиво до поганської богиці Церери, "набоженьство до серця Марії і Єзуса" і подібне. Керманичі таліянської церкви не тільки самі відкололися від Соборної Церкви, але осмілилися ділити Спасителя, Богородицю, бо мовлять: не дасть кум, то дасть кума; не вислухає Ісус, то його серце або рана, або цьвяхи вислухають; не вислухає Богородиця, то її серце мусить вчинити волю просячих парохіян.

То єресь, діявольска єресь.

Дальше римська церква по єрітицьки учить, що Таліян папа ніби "непомильний, святійший." Се лож. Один Бог є непомильний і Святий, Св. Письмо говорить: "В беззаконії зачат єсмь, і во грісіх роди мя мати моя." (50 пс. Дав.) Єсли св. Апостоли не називали себе 'неомильними,' котрі за Христа муки і смерть понесли, то деж-то Таліян купив або набув і від кого тої 'неомильности?" Чим ствердить і докаже папство тую лож і брехню? Хто може повірити такій чортівській видумці? Хиба безумний.

А чомуж у 'єгомосців' не зрушиться совість на тую лож? — скаже де-хто. А ось два правдивих приклади:

В Галичині був оден єгомосць аж занадто "русссским.' При нагоді я спитав його: Отче, ви великий патріот і освічений, гарний з вас оратор і бесідник, чому не кинете тої злощасної унії та не станите Православним? Вірю, що народ піде за вами. — Е, добре вам говорити, — відповідає. А що булоб з моїми дітьми? Де ту маємо в Галичині православну інтеліґенцію, а за мужика моя дочка не піде, ані син з такою не оженьиться.

Розумієте його? Йому не йде о віру, о правду, о Христа, а о дочасне "паньство" або камбрацтво, хоч би й з діяволом.

Другий приклад такий: Іде єгомосць у желізничім вагоні і в розмові зо мною нарікає на ляхів, що тисячі українців поарештовано в Галичині.

— Таж то "вшистко єдно," — говорю йому, — чи в кримінали чи на свободі, але все таки "под свєнтим ойцем неомильним"...

— Е, говоріть собі, — відповідає.

— Як? — питаю.

— Діявол би в него втрував...

— Що чую від вас, добродію? —питаю.

— То, що говорю. — відповідає.

— А чому баламутите людей байками та кричите на ціле горло "святійшого вселенського папу римського?" Чому не каже те про те лукаве зло людям і не вернете на лоно св. Соборної і апостольскої церкви православної? Таже знаю вашого татуня, був ревний патріот нашого народа, а ви чужим богам в найми пішли.

— Говоріть собі; еслиб православні церкви платили те, що уніяцькі, то чорт би тримався Таліяна, але за таку марну платню, то не хтібим називатися ксьондзом.

Розумієте братя? І сему не йде о віру, о церкву, о Христа і правду, але о гроші, які несвідомі уніяти сиплять своїм дурисвітам, а ті зате ведуть їх в погибель національну і релігійну. За то вони мовчать, і коли люди звуть себе русиями, і вони такі, а коли українцями, і вони такі, а звалиб себе індіянами, і вони також, тільки дай "мові."

А чому воно так? Тому, що се церков не Христова, а папська, таліянська церква, котра не служити Богови ані народови, а мамоні і золотому римському

ідолови, пані.

Римська папська церков — се мати всіх підшитих християньством сектів. Відпавший від Востоку папський Рим, сам розпався на дрібні секти й далі розпадається. Се блудниця-дівка з Апокаліпсу у сучаснім хаотичнім Вавилоні теперішного світа. Адська горда схизма папства від православного Востоку, розсипалась у дрібні своєрідні схизми-секти, мов падаючий метеор у прах і дрібязки. Папська церква зродила Лютеранство, Кальвінство, Презбитерянство, Методнство, Баптистів, Конгресіянів, Назарейство, Суботництво, Байбелництво, Большевицтво, словом, богата в діти, но всі не правого ложа, а то тому, що сама відступила від Правди Христа. Богом проклята за гордість сатанську, за фальш і розділ, і тому вже їй ані "шкапліже," шнури-мотузи, шматки не помогли й не поможуть, хіба навернеться до Христа і Соборної Його Церкви.

Ся римська блудниця послідне діявольске діло зробила, за що від Анцихриста дістане патент першої кляси, числом "666," за перенесене свят на Неділю. Роздумайте: вмирає грішний чоловік, і його родина що-року в той день молиться в церкві о упокоєню його душі. А єзуїти, щоб більший бизнес або гандель зробити з св. угодника Божого, переносять день його свята на Неділю, як: св. Николая, Покров Богор., "боже цяло" єзуїти нази та. "Боже цяло" єзуїти називають перед несвідомим народом "зелений четвер," а то тому — як признася один папський єзуїта, — бо в Неділю, сполучену з таким святом, "більше приходить Іванків до косцюлка, як на мале свято." Значить, більше пороху — більший стріл! І аноь видите нещо иньшого, тілько бизнес єзуїцький. Хто має вуха, най слухає.

Говориш, брате, "Вірую в єдину святу Соборну і Апостольску церков" — не римську, то пощо там лізиш, до Риму, до Італії? Чи не розумієш, що говориш? Чи не чуєш на свої уха? Чого йдеш там, до Таліянів, а не до Соборної Праосланної Церкви. Так: там в папській кубліщі обман на обмані іде й обман поганяє. І ти ще нині на свободі, будеш блудити і оминати своє і Боже? Стид тобі і сміх від людей, а від Бога гріх смертельний.

о. Стефан,
Твій брат во Христі.

ЗВІДКИ ВЗЯЛИСЬ 'РУЖАНЦІ?'

Священик Самюел Цвемер, професор історії релігії на Принстонському університеті в Стейтах, оголосив недавно вислід своїх студій над походженям "ружанця" себто чоток, вживаних також і в католицькій церкві для механічного численя відмовлених молитов. Професор Цвемер каже, що первісно такі чотки вживалися в Азії вірними буддійської релігії на богато століть перед різдвом Христа. Буддійський ружанець мав 108 чоток, вироблених з мушель, дорогих каменів або з пахучого дерева, залежно від заможности властителя. Молитви відмовлялось на ньому залежно від величини і форми пересуваних у пальцях чоток. Такі ружанці все ще вживаються буддійськими духовниками.

Від буддистів чотки або пацьори перейшли до магомеданців після того, як ті останні завоювали частину Індії і там познайомилися з обрядами буддиства. Від магомеданців перебрали чотки християне. Невідомо лише, чи це сталося підчас хрестоносних походів в одинацятому і дванацятому століті, чи дещо вчасніще. Професор Цвемер допускає можливість, що східні християне познайомились з ружаньцом і приняли його в свій обряд незабаром по тім, як побачили його в магомеданців, себто десь в десятому століті. Та певних доказів на те нема. За те зовсім певно, що по христоносних походах, себто яких тисяч-двіста літ по Христі в західному християнстві в Римі принявся цей буддійсько-магомеданський звичай, котрий дотепер вдержався у всіх тих релігіях, буддійській, магомеданській і римській. Між нашими Рим організує пацьорні бабські кадри з мотузами і шнурами, але то Рим називає "апостольство молітви" або "серце Єзуса."

СЛОВО ДО ОГЛАШЕНИХ.

Оглашенними в давні часи називано старших віком людей, дорослих, котрі приготовлялися до св. Хрещенія. Оглашенні могли бути присутні на Службі до возгласу слів: Оглашенні ізидіте. По сих словах вони виходили з церкви, бо друга часть Служби є для охрещених вірних

Кажучи фіґурально, ми Українці в Канаді переживаємо тепер в нашім релігійнім житю, також і в Стейтах, буквально оглашенні часи, з оглашеною провідною публикою і оглашеною пресою. Все пражиться на взаїм, як оглашенні, тай кінця не видно.

Хто вони, ті оглашенні? Це ті, котрі вчора визулися з тісних римських черевиків, повзувалися в мамині, татові, вуйкові походні, почулися вільніщими, тай давай оглашенні штуки і викрутаси творити: кожна така ґрупка хоче щось своє створити, як знає і вміє. "Свистунівці" вже таке зліпили з своєї віри, що не знаєш, до чого то прищити, а де прилатати. Партія о. Жука й собі творить свою церкву, аж з Вініпегу і Відня помагають. Чого їм треба у їх оглашенній борбі? Бож церква православна є, є православні епископи, таки з нашого українського народа, чого ще рипатися? Пощо дуріти? Пощо паскудити свої душі і християньство?

Як подають ґазети, то Свистун пре Кудрика в епископи, канонічні, а Савчук хоче вже будь-яким, аби епископом, бо має жінку й діти. А в Стейтах о. Жук також в епископи хоче. Те одорович самозрозуміло від ґуртуе не відстане. Ну, і не комедія?

Ану-бо, оглашенні, перестаньте дуріти та будьте людьми. Слухайте православних.

ЧУЖЕ ПІД ЛІСОМ

Львівський "Громадський Голос" подає, що уніяцький станиславівський епископ Хо зібрав серед вірних своєї диецезії, значить серед голодних українських селян, 2,718 злотих для потерпіщого від повені населеня виленського воєвідства. Всю зібрану суму передав воєводі Ягодзінському.

"Автокефальна" Трагі-комедія.

Неблагодатна, неканонічна і не апостольска, взглядом Соборної церкви, так звана "автокефальна церква" зачалася під час революції на Україні — комедією, самосвяцтвом: священики і парохіяне покропили в Київі одного священика на епископа і назвали його митрополитом. Подібно, якби фармарі кропнули фармара на священика і назвали "каноніком." Тепер, сьогодня, ота в грісі рождена "автокефалія" евентуально дійшла з комедії до своєї трагедії: кощунство і глум над святинею і душою народа сеї контрапції випарює, зникає, кінчиться. Воістину, що не від Бога, не буде стояти, а впасти мусить. На Україні те кощунство само себе розвязало, як справа канонічно незаконна і безблагодатна. Лишилася була ще купка в Стейтах і в Канаді, під управою самосвята такого епископа Івана Теодоровича. Його парохіяне і він сам просили грецьких епископів в Ню Йорку, в Стейтах, щоб ті пересвятили Теодоровича на правдивого епископа. Грецькі епископи відмовилися то зробити. Отже, 'автокефалія' і Теодорович і на далі зістали взглядом Соборної церкви, неканонічними, неблагодатними і непризнаними від соборних патріярхів. Самі в собі, як якась відірвана байбелницька секта. Будучи самосвятною церквою, не признаною патріархами, сі "автокефали" не є автокефальними, бо й від кого-ж вони є Автокефальні, хіба самі від себе? Рівнож, і православними вони не є, бо-ж і що спільного вони мали або мають з Православієм? Нічого спільного з Православним Сходом вони не мали й не мають. Отже, ті "автокефальні" не єсть ні Автокефальні, ні Православні, а їх 'священики,' парохіяне і їх церкви вповні БЕЗПРАВНО називається і величається, як православні. Той весь клопіт навіть коло православія не лежав. Отже пощо і нащо і для чого такий обман з боку провідників, і самих себе і людей, бож брехня все буде брехнею, а шила в міху не сховаєш. Ми-б й нічого не писали про ту секту, колиб вони не видавали себе за "правдивих прадідних православних," бож льогічно вони й самі вже не знають, чим вони єсть.

"Автокефали" в Канаді потішають себе ще тим, що вони "мають домініяльний чартер" для своєї "православної" церкви. Дивіть, мов, "сам губерман признав нас і видав чартер' і т. д. Такий "чартер" не дає нікому канонічного права зватися або ні — православним. Таке право прислуговує висшій ієрархії православної церкви. Отже "чартер" їх, то се те, що корпораційний дозвіл, 'лайсенс' від уряду, під поданим чи прибраним імям провадити даний бизнес або організацію. А тому, що сі людці залізли в не своє діло, назвали себе чужим імям, яке їм не прислуговує і до якого вони не мають найменшого ні канонічного ні цивільного права, то ми православні робимо відповідні кроки в уряді та будемо старатися о відкликане того чартеру і знесеня в нім слова "греко-православний," котре ті "автокефальні" вживарть не належно, а той чартер видно що вони вибрали після неправдивих інформовань що до православія в аплікації за тим-же. В сути річи, ініціятори того "православія" і того чартеру, тай цілої тої справи, можуть бути потягнені до судової відповідальности за введеня людей в блуд і нараження таких людей на видатки при будованю будинків їх "православних" церков, які в дійсности не є православними. Таким чином весь маєток народний, придбаний такою "грос-місрепрезентацією," може бути повернений тим людям, яких введено в блуд.

БОГОСЛОВСЬКИЯ КУРС

Приймається здібних, здорових і вартних людей на Богословські Курси котрі будуть провадитись сеї Осени і наступаючої Зими. Час науки після здібности кандидата. Люди котрі успішно покінчать сей курс, будуть ординовані на діяконів і священиків для Місіонарської праці. Потребується людей релігійних, моральних і льояльних.

Інтересовані зволять голоситися, подаючи опис свого житя, здібностей та освіти, до:

REV. FATHER MAXIM
198 Euclid Ave. Ste. I
Winnipeg, Man., Canada

ДОПИСИ.

До Хвальної Редакції "Слово Правди."

Будьте вибачні, що я не прислав борше передплату на часопис "Слово Правди," бо все занятий роботою на фармі. Допіру минулої Неділі пополудню поїхав до міста між свої знакомі зибрати трохи передплати, і коли докінчу збірку, то зараз пришлю.

В сій кольонії проживають переважно французи і англійці.

Ми бідні заїхали сюда і бідні пібралися і працюємо стало цілий час на фармі, аби трохи доробитися на старші літа. Я так дуже з народною справою не є обізнаний, але однако читаючи газети через довший час, то видаєся мені, що гіршої мішанини між нашим народом, як в Отаві, то нема нігде. Тут нема жадної нашої організації, щоби люди могли зрозуміти, хто вони і яку вартість мають. І нема нікого, щоб тим заорудував. Священик о. Гігейчук виглядає якось суворий, а люди жадної симпатії не відчувають до него. Ту люди розділені убогато меже собою: одні кличуть себе українцями, другі буковинцями, а треті соціялісти, а притім є великі знайомости з французами, англійцями і таліянами. Котрим бляще до котрої церкви, там ідуть. А що для молодіжи, то столицею є соціялісти і англіки, бо соціялісти справляють найкращі танці, а молодіж розмовляє тілько по англійськи. Я знаю богато таких, що тато належить до нічого, мама українка, донька англічка, а син оженився з французкою: одна фамілія і одні других не розуміють. Треба ся добре бороти, аби справити на дорогу.

Що до вашого часопису, то для мене досить інтересна, наскільки порозумів. Сисю правду тільки той може не признає, що її не порозумів. Я желаю Вам, щоби Вам Бог допоміг докінчити, щосьте зачали, а я накілько вможу помочи матеріяльно, то буду помагав час від часу. Тепер на сю ціль висилаю від себе 5 долярів і 1 доляр від нового передплатника. Залучаю моні ордер на 6 дол. і чекаю на відповідь. Зістаю з великою пошаною від цілого дому.

Петро Баднарук

ЦЕРКОВНО-НАРОДНИЯ ЗІЗД

Відбувся дня 25-го жовтня с. р. в м. Сифтоні, Ман., по слідуючій програмі:

1. Одкрите зборів.
2. Вибір предсідателя і секретара зборів.
3. Реферат о положеню Церкви в Канаді і наслідки того. Виголосив Впр. о. Протоієрей С. Д. Вербовий.
4. Справоздання Комітетів про церковне положенє. Референт п. Іван Трощь.
5. Розділ Церкви і його наслідки.
6. Внесеня Комітетів.
7. Закрите Зборів.

Були присутні Комітети з слідуючих місцевостей і парохій: Валей Ривер, Дріфтінг Ривер, Драй Ривер, Форк Ривер, Етелберт і Сифтон. — Постановлено: Стояти непохитно і вірно під юрисдикцією і Архипастирскою опікою Преосвященійшого Епископа Адама, нашого дорогого Владику, походжоням з Земли князів Льва і Данила Галицьких.

На внесене п. Василя Атаманчука, Постановлено, Соборно просити Преосвященійшого Владику Адама о Їх Архипастирську візитацію парохій в Канаді.

Постановлено порозумітися з Шкільними Комітетами, щоб до публичних шкіл принималось учителів релігійного духа і нашої народности, в кольоніях замешкалих русинами-українцями

Постановлено скликати Зізд в Драй Ривер, Ман.

П. Василь Атаманчук переповів зибраним чудерницьку "проповідь" п. Лищишиного на "козацьку тему" для парохіян в "маминій церкві."

Збори і Зізд закінчено молитвою "Достойно єсть."

Предсідатель Зборів був п. І. Трощь з Дрифтінг Ривер, а секретарем був п. Іван Кравець з Драй Ривер.

І. Кравець, секр

СЛОВО ПРАВДИ.

— * —

Святість, непомильність і справедливість та людяність таліянского папства і цілої тої машини кровожадних інквізіторів в Римі, та їх на сумлінню здеградованих агентів по світі, є така, як дикого ботокуда або бушмена: ні милосердя, ні пощади, ні цяпку гуманности. Це зграя тигрисів, шакалів і гиєн, у яких — ціль оправдує средства. Прикладів, почавши від Іспанської інквізиції, того загального і безшабашного морду невинних людей папством, — міліони є тих звірячих прикладів. Василь Ладика, ся "ексцеленція" від соли в Дрогобичу, також вже показує свої молоденькі колючі ріжечки та зачинає колоти на смерть, на нужду, на недолю і безрадність слугів того-ж папства, бо вони не в ордені єзуїтів-інквізиторів. Д-ра Редкевича післано на голодну парохію. о. Оленьчука в пустирі Онтарії. О. О. Бартмана і Крайківського спаскуджено гріхами самого папства і лишено без засобів до житя. о. Андрія Сарматюка, з женою і дітьми малими, викинув Василій на брук і голодові страждання. о. Сарматюк, як нам пишуть з Торонто, є **небезпечно хорий** з жури за таке безправство. Сими днями пару священиків десь пустив Василій з вітром, о чім подамо в слідуючім ч. "Слова правди." Отсе така та папська дика "преподобність." Хто хоче вратуватися від інквізиції Василія, той має бути під ...ком, донощиком на своїх п братимів священиків. І так є. Це приклади гуманности диких інквізиторів папства. Хто має уха, най слухає.

РОЗДІЛ ЦЕРКВИ ВІД ДЕРЖАВИ В ЕСПАНІЇ.

Еспанська конституанта ухвалила 267 голосами більшости проти 41 третій артикуа республиканської конституції, який постановляє, що в Еспанії нема державної релігії. На основі цеї постанови римо-католицька релігія в Еспанії тратить своє дотеперішне упривілейоване становище і буде що до прав зрівнана з иншими.

Від часу усуненя монархістичного устрою в Еспанії і прогнаня короля, римо-католицька церква ставилася неприхильно до нового республиканського режіму і навіть пробувала викликати рух за приверненям монархії. Кілька місяців тому з того приводу вибухли були в Мадриді і по инших еспанських містах протидержавні заворушеня Тоді спалено багато римо-кат. церков і церковних шкіл.

В РУКАХ ПАПСЬКОГО "ЧОКА"

Уніяцьку церкву Покрови на Бойд вулиці у Вінніпегу, і Інститут Просвіти на Арлінгтон вул. побудовали наші укр. люди. Ані Таліян, ані французи не дали там ні цента. По глупому люди записали церкву за 1 дол. на таліянську корпорацію, а Інститута не записали. Василій з Дрогобича той Інститут бойкотує, а його фагаси в ковнірцях свої проповіди проти того блягують, грозячи "теклею" і всіми таліянськими жупелами, сіркою, смолою і головним обозним від Люципера. Ся блягософія і злориганіє ксьондзів і Василя збільшилися з приходом нового учителя і диригента до Інституту, бо він ніби "согрішив," бо був учителем в не таліянських організаціях. Нечисті, не дадуть хліба чоловікови і його семействови, а коли він чесно, і лиш фахово, заробляє на хліб, то такі підонки папських патинків готові вдусити його і відобрати хліб дітям. Се не люди, а діяволи так роблять.

На льотах тої церкви була таблиця від Інституту, на котрій оголошувалися концерти і представленя. І от одного разу, в Неділю, піпа Головка голосить людям, що не буде служити мшу доки не приймуть тої таблиці з церковних льотів. Рад не рад, люди в Неділеньку святу давай викопувати з землі ту таблицю, щоб вдоволити зажертість римского "чека." Головка віграв своє і Василеве безголовя, в св. Неділю. Він служив... але кому, після насильства і сварні? Римска, папська злоба!!

СЛОВО ДО ТВЕРДОЛОБИХ.

Перше число "Слова Правди" ми післали до всіх православних священиків, котрих адреси мали. Кількох відізвалося і виказали свої думки або прислали запит. А твердолобих не зрушили. Твердолобі гризуть нещасну свою долю і мовчки сидять у своїм невіжестві

Гей, твердолобі з галерами! Вейк оп, бо процесія йде. Не робить ріжниці, де Ви є і під якими епископами.

Тож, дайтеся чути, бо "послідная буде горша первих."

Редакція.

ЧИ Є В СИФТОНІ ПРАВОСЛАВНИЙ МОНАСТИР?

Роз'їзджаючи по місцевостях в справах міссійних, я стрічався з запитами від людей: Чи є в Сифтоні православний монастир, а при нім такий Сиротинець? Отже, щоб не відповідати поєдинчо, я приобіцяв інтересованим подати до відома через пресу, як діло стоїть з "монастирем і сиротинцем" в Сифтоні в провінції Манітоба, в Канаді. Отже —

З приїздом бувшого православного епископа Арсенія Чаговцева з Сербії в Канаду, по якімсь часі началась збірка грошей в Канаді і Америці "на монастир, на сиротинець і на притуловище для старців," все то нараз в однім будованю, в однім місци і в однім будинку, подібно як у фляшці магіка на сцені во граді Оренбургу, что во степях Кіргізії: Чево ізволіте: водкі, віна, коньячку ілі хахлацкой настойкі? За потисненям гузика, одержите бажаний гатунок питія. Подібно, як один господар, котрий мав себе за наймудрійшого, зорав ниву та щоби показати людям свою мудрість, то він змішав гречку, пшеницю, овес і горох, та посіяв ту мішанину на тій ниві. Побачивши таку чудасію, люди й питають мудрагеля: Що ви робите, таж то дивна мішанина, що ви посіяли разом на одній ниві? На се той відповів. Я сію все змішане для того, що з всього мусить бути одно, як не гречка, то горох.

Таке відбувалося з збіркою і затіями господина Арсенія. Колиб був говорив, що лише на "монастир" збирає, то мало булоб охотників дати жертву і многі моглиб сказати: Я монахом не буду, бо маю жену і діти. — Колиб сказав, що на "сиротинець," то моглиб відповісти що сиріт в Канаді нема, бо вдов цеви знайдеться подруга, а вдова може віддатися або одержати поміч від уряду, тай нема лиха. А в "старцях" премудрий Арсеній можливо видів їх пенсію на їх-же утримане і на такі видатки.

Отак змішав Арсеній до купи "монахи, сироти, старці" і в такою програмою пішов у мир хрещений по жебрах. Люди давали, що хто міг і мав, думаючи що якесь чудо буде в Канаді, а особливо в Сифтоні.

Та... коли Арсеній зібрав гроші, то купив фарму, милю від Сифтону; люди толокою поставили будинок там; він заінтабелював то все на свою особу і наставив там вачмана, ніякого Рака, тай та так голосна програма жебрів вся змістилася в однім тім Ракови: він є монах, він є старець і "нещасна" сирота, бо Ракова жена з дітьми в Росії. А жертводавцям Арсеній лишив свободу їхати що-року на "відпуст" в ті корчі, та донести води Ракови. Арсеній-же, як властитель того фільварку в одній особі, приїздить часом, коли привозить якого фармера з грішми, як Федя Івасюка, де за рік праці з жінкою сей фармер доплатив ще 170 дол., а Арсеній кропив його від від плуга на попа. Люди називають такі метаморфози г. Чичикова-Чарговцева ріжними назвами. Одні кажуть, що то "серафимський млин," де во время оно бл. пам. афонський монах в ролі епископа, Серафим, також в Сифтоні дійсно в млині кропив на попів, кого злапав, аби лиш такий "кандидат" ходив, дихав їв і дивився. То й всі вимоги були як курікулум на попа. То скінчилось 23 роки тому назад, а зачалося на ново 5 років нині здравствуючим Арсенієм. А ще иньші кажуть, що то не монастир, а імігрантський дів, бо там найбільше перетримує Арсеній петлюрівців з Росії і розсилає між несвідомі українські громади, як попів.

Взявши під розвагу, що Вселенський Патріарх Василій третий своєю Патріаршою Грамотою з 1 груд. 1928, Но. 2499, відлучив Платона, Арсенія і тих котрі з ними, від церкви, а Синод Архиреїв в Карловцях також суспендував і запретив сих роскольників ще в 1927 р., то дійсно бачимо, що се є той млин і імігрантський дім, де біженці з Росії мають притуловище, заки Арсеній кропне їх на попів. Отже, нема ні сиротинця, ні старців, ні монахів, лиш еміґранти, котрі галицьких Укр. і Буковинців називають "смердячими кожухами" за се, що дали свої гроші, і побудували дім для них.

Хто не вірить, най приїде і огляне.

Прот. С. Д. Вербовий.

З "АВТОКЕФАЛЬНОЇ ТЕРМІНОЛЬОГІЇ.

Коли одного разу на публичнім мітінгу сказали, що "автокефалія" в Канаді не канонічна, то "автокефальний Будда," Василь Свистун відповів: А нам нащо канони, хіба ними будемо стріляти?

Передніще, сей самий Свистун на публичнім мітінгу сказав, що "релігія — се кіньскі окуляри."

Перед нами 20-те ч. їх "Вістника." В нім на 4 стор. читаємо такі вирази:

..."вона" неканонічна, не має признаня"... "Не має канцелярійної печатки... оборонці не слушности, тільки канцелярійної канонічности.

"Саме патріярше признаня — другорядна справа.

"В розумних людей праведникам признаня непотрібне"...

Їм признаня не треба, бо вони є праведники. Так себе й назвали Кен ю біт дет?

Горе тому народови, у якого шевці беруться за кухарство, а кухарі за шевство.

ТРАБЛІ о. ЖУКА І КО.

З кандидатурою о. Жука вийшла свого рода неприємна історія. А все то через зарозумілість його і тих, що з ним. Ми з Канади та й в Стейтах балакали трохи з ними, а ті собі ге-ге, півроку, та ніс догори: захотілося на гвалт самим пнятися, — ну, а за той час Теодорович роздобув в Відни "щось," і ту "літературу" довірочно пустив в рух. А тепер або затяжка, або й фертик. А все через зарозумілість і через їхнього середущого Нового сина.

Не обійшлося без куріозу через те "щось" і во граді Вінніпегу, де "спалені" і свізівське начине кілька днів підряд вижидали обіцяного приїзду "кандидата," щоб розпочати ґенеральну атаку проти єгипетського Абидосу. Темпус едакс рерум...

Передавайте від хати до хати, з рук до рук, а Бог буде благословити Вас за се.

Слабости душі і тіла

Великий Учитель Християнства сказав такі слова: Як чоловік думає в серцю своїм, то таким він і єсть." Як чоловік думає, говорить, що слухає і чим переймається, то таке його й житя і таке його й поводженя, на маєтку і на здоровлю, "З ким пристаєш, таким і ти є."

Думки людини бувають двоякої сили: ті думки, в котрих нема схвильованя і захопленя серця, котрими серце занадто не переймається, як під час гніву, жури або надмірного бажаня чогось, — такі думки не впливають шкідливо на розум і на здоровля людини. Коли-ж в таких думках серце бере чинну і переймаючу участь, о, тоді такі думки є або великим приятелем або страшним ворогом властителя таких думок. В такім разі "людина думає в серцю своїм."

Коли ми поглянемо бодай трохи критичним оком на теперішне житя людства, а й на житя нашого люду в Канаді; коли ми порівнаємо теперішні часи з минулими, яких 20 або 30 літ взад, то ми побачимо великий контраст або різницю, бо в міру зросту цивілізації — многих технічних удосконалень, — майже всі нації і раси дуже значно впали на здоровлю духа і тіла. Перед 30-ма роками ми дуже мало знали і чули про сліпі кишки, про божевілля та так часті слабости і операції. Люди в ті часи були якісь міцніші і відпорніші на всяке теперішне лихо. Чому то так? Бо в ті часи порівнюючо люди жили більш спокійним житям, не було теперішних майже щоденних войнів по ріжних закутках світа; не було революцій і "свідомих" ревунів, що злостею затроюють світ; не було так багато "партій" та поділів; не було так много "реформів" та подібного на тлі релігії, навіяних недавною Світовою війною та стихіє російської революції, та не було й тої нервовости та ненависти людини до людини через иначе думаня або віруваня. Кров війни і кров большевизму зрушила рівновагу і спокій людства, подібно як кров на пасовиську спричиняє риговище худоби, що на вид і запах крови кидається рогами одно проти другого.

Зріст душі спиняється через вибрики тіла, котрі ділають на душу через пять тілесних почувань: зір, слух, нюх, смак і дотик. Коли тіло буне і сходить на манівці, то й душа стає хорою, а тоді розум такої людини зачинає псуватися, гнити, а сей стан в свою чергу з поворотом ділає на тіло і душу, і то дуже умно: настає або божевілля, або слабости або неповодженя в житю. Щоб уникнути такої небезпеки, кожна людина, учена чи не учена повинна житя після науки Ісуса Христа, не переступати Десять Заповідей і розуміти та сповняти Десять Блаженствів з Нагорної Проповіди. На сім всім спочиває весь добро бут кажної людини — і здоровля і маєток. Хто сего не сповнить, той страшно бідує, бо кара за гріх є смерть, а хто каже, що нема ні гріха ні кари за гріх, той тяжко милиться і тяжко покутує, а коло него й через него й инші бідують. Хто в сім не переконався, то певно перекона ється, але буде вже запізно, коли вже ні здоровля, ні розуму, ні майна не буде.

РИМО-КАТОЛИКИ ЗНОВ НЕВДОВОЛЕНІ З. ФАШИСТІВ.

Замирившись щойно з фашистами, римський папа має з ними свіжий клопіт. У всіх італійських школах приписано вживати нові підручники італійської історії, у котрих є речі немилі для римо-католицької церкви. В тих підручниках говориться, що **римські папи перебрали на початку середніх віків ту владу і значіня, які в старовину мали римські цісарі. Вони, папи, викомували ту владу так довго, поки знов не найшлись світські сили, що взяли її на себе.**

Тим способом фашисти хочуть виказати звязок між давнім римським цісарством і теперішною своєю імперіялістичною владою. Це ображує папський престол і римо-католицьку церкву, котрі стоять на тому, що значіня папів і католицизму походить з моральних і надприродних джерел, а не від поганських імператорів.

(Нар. Воля)

Слово до читачів

Передавайте "Слово Правди" з рук до рук, від хати до хати. За се Бог благословить Вас і Ваші доми.

Посилайте передплату, бо слідуюче число пішлемо лише передплатникам. Збирайте при всякій нагоді на пресовий фонд і зараз присилайте.

Хто не читав першого числа і не видів Статута церковного, най прочитає. Ми ще маємо кілька чисел в редакції.

Організуйтеся і ратуйте Церкву і народність перед римською та французькою загладою, бо Василь з Дрогобича зачав руїну на широку скалю. Всі і все на ратунок церкви і народности!

Тих, що є на одній лінії з нами, що до борби з таліянсько-яничарським злом, просимо скоро і рішучо та мужно датися чути.

Покривджені, зголоситься, явно чи дискретно, в імя Добра і Правди.

Так, ми "з Назарету." Прийдіть і побачите нас, як не досить вам пояснень в "Слові Правди."

Час на "модус вівенді" у нас в Канаді і одну українську церковно-народну акцію.

"Імій уха слишати, да слишить"... З Богом вперед!

"НАРОДНА ЦЕРКВА"

У "Кан. Фарм." у розділі дописей, надруковано щось ніби "на здогад буряків, щоб дали капусти"... ніби 'отвертий лист,' з в дійсности кострубата пропаганда за "народною' церквою. Шевці, шевці... Після тих злощасних "ніпавін майнів," після тої їх дітвацької "ліги" Гриця Кузя, та після ріжних їх недолітних гоців, ті панки з Національної Преси, що видає К. фармера, вже зачинають вступати в сліди Свистуна, "підтинати крила" абидоському, як той "підтинав" патарському! І вийшов пшик і зло, бо шевці є до шевства, а не до церкви. Та лише галя, корчма, пропинація, торговля, пасовисько і подібне є "народно," а церква є Христова, Божа, Соборна, Апостольска. Туда, до парлору впустити, а в церкву не мачайте пальців, бо Бог вас скарає тяжко.

Осторога

Коли тіло є ослаблене, тоді до людини чіпляються ріжні хороби, бо відпорність тіла ослаблена. Коли бувають войни і багато трупів на поли брані, тоді багато ворон злітається на пир і жир. Коли яке семейство зістане безборонним через утрату господаря, тоді круки і злодії налітають зграєю на рабунок і пльондрованя вдовиного і сирітс кого маєтку. В такім положеню безборонної вдови знаходиться наш рідний край, Русь-Україна, і рідний народ. Хто не хоче, той не скубе, насильно, безкарно. В дану хвилю наш народ є тяжко загрожений з боку папського талянського Риму, безсовістні і брехливі агенти якого несуть нам всім в краю і тут, національну і духову загладу. На поспіх переводять наш народ на латину і відривають нас від одного коріня народного, всупереч нашій віковічній Історії і традиції. Небезпека є тим більш страшною і огидною, що папські яничари йдуть до нас з хрестом в руці і з дияволською ложею, підступом і брехнею на устах, касують нашу Історію, сіють гадюче розюдженя і чвари, ділять нас, сварять нас між нами самими.

Папський римо-католицький еп. Василій Ладика, титулом з Абидосу; десь з Египту, а походженям міщанин з Дрогобича, був недавно в Римі за інструкціями і ПРИВІЗ ПАПСЬКУ БУЛЮ або дулю для Українців в Канаді, яку ховає в рукаві і не показує на світ. Папська БУЛЯ се невідкличний Указ або розказ Таліяна до виконаня. Булю ту Рим змайстрював на загибель нашої віри і народности після вказівок і рекомендацій французьких та ірляндських епископів в Канаді, для яких еп. Василь Ладика є тлумачом, між нами а французами і талі-янами єзуїтами. В тій БУЛІ розказано еп. Ладиці на поспіх порозгонити і скасувати з парохій жонатих і світських ксьондзів, а всюда понаставляти по парохіях монахів-єзуїтів, котрі за народ не дбають і для яких нема Христа, а є лиш римський діявол у потрійній тіярі, котрий видає себе за заступника Ісуса Христа, а в дійсности є сином Люцифера з його знаком "666."

В тій БУЛІ наказується еп. Ладиці на поспіх переводити наш народ на латину, на таліянську віру, і в тій цілі Ладика вже заводить по наших церквах органи, як у польских та французьких костелах. Такий орган вже куплено і тепер вставляють його у Вінніпегу в тій василіянській церкві, де Василь Ладика відправляє та має за свою катедру. Вражі сини зрадничо будуть паскудити нашу Службу Божу під телячий рев того органу і скавуліня невільниць- матечок. От до чого ми Українці дочекалися, що вже римська собака буде рула над нашим горем неволі і обману, по наших церквах, на загибіль нашого народа, віри і церкви.

Иншим знов яничарам наказав Ладика водити наших людей по чужинецьких костелах пожирати сухарі або яничарські "оплатки," яким зраднича ціна для нас не варта й нюха табаки, а спасеня і святости ніякої, як в шнурі Юди Іскаріота, або в хвості Валаамового осла.

БУЛЯ є, Небезпека є. Ладика і його зграя яничарів є. Вони готові на все, аби перевести ціли папства в діло. Органи гудуть по наших церквах, мов голодні звірі. Невільниці папських кублищ гарцюють по Канаді і псують нашу молодь. Целібатне парубоцтво гарцює танець Юди Іскаріота. Настали люті часи. Не час нам сваритися Встаньмо одностайно, як один муж в обороні нашої віри і церкви. Час між нами всіма на так званий "модус вівенді" і один фронт проти чужого нахабного і безоглядного в брехни і способах ворога. З Богом вперед. Організуйтеся в оборонні громади по цілій Канаді і пишіть до ґазет про небезпеку для нашої віри, для церкви і єдности одного народа.

SUFFIELD, GORSEY & EVENS

BARRISTERS, SOLICITORS, NOTARIES, ETC.

АДВОКАТИ І НОТАРІ. Говоримо по Українськи.

Полагоджуємо всякі судові справи.

Office Phone: 29 489 Res.: 52964

Office: 516 McINTYRE BLOCK, MAIN STREET

WINNIPEG, MAN.

ПОТРІБНО ЗАРАЗ

Потребуємо зараз 20 священиків або кандидатів, людей з образованям і живого огненного слова і доброго характеру, правдивих апостолів Христових, для Місіонерської праці в Канаді, на церковно-народнім поли. Відповідні особи зволять зголошуватися, особисто або писемно, при силаючи подання і опис свого житя, кваліфікацій і рекомендацій, на адресу:

REV. FATHER MAXIM
166 Euclid Ave. Ste. I
Winnipeg, Man., Canada.

НІМЕЦЬ, ПІПА РУ, МАЄ ГОЛОС

Чудасію витворюють чужинці піпи в уніяцьких церквах в Канаді. Люди не йдуть там молятися, а як на шов, на комедію, щоб послухати, які паскудства буде піпа говорити на проповіди. "Підемо до церкви, кумо, бо там буде піпа сеї неділі та щось смішного почуємо," — каже кума до куми. І чують, і сміються.

"Я не луплю хор," каже піпа "Льопіт тай льопіт маю," — клопіт.

"Лупіть матку боску, бо підете до теклі, до теклі, теклі... ніби до пекла.

"Тримайтеся католіцкої фіри"

"Ср-ка баб" — замість зрак раба приїм. І так далі.

Коли не вірите, то підіть до Кукс Крік в Манітобі та послухайте "відправу" і паскудства, які там ляпає пришелепуватий піпа, німець Ру, післаний там таким же Василієм: на сміх, на глум, на гріх і на свиньство. Воістину, паскудством і глумом над святинею воює папство: посилає блазнів для забави глупих людей. Про решту піпів і їх паскудства, напишемо буквально в слідуючім ч. "Слова Правди." Також подамо повний "лексікон" сего піпи Ру. Як шов, то най буде шов для всіх і вся, на цілу публіку!